

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010055
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému C. P., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom mesto U., okres U., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona (účinného od 01.08.2019), na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16. júna 2020, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. apríla 2020 pod sp. zn. 2T/23/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Tr. poriadku sa v napadnutom rozsudku z r u š u j e výrok o treste a určenom spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku súd obžalovanému C. P., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, u k l a d á nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona (účinného od 01.08.2019) s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske rozsudkom zo dňa 27. apríla 2020 pod sp. zn. 2T/23/2020 na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 23. marca 2020 pod č. k. P v 14/20/3305-28 uznal obžalovaného C. P., nar. XX.XX.XXXX vinným zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 na tom skutkovom základe, že

dňa 09.01.2020 v čase okolo 13.42 h v OD Kaufland v Partizánskom odcudzil 2 ks fliaš alkoholu Spišská borovička 0,7 l v hodnote spolu -15,38,- € takým spôsobom, že uvedený tovar si na predajni vložil do rukávov svojej bundy a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia odcudzeného tovaru, pričom za pokladničnou zónou bol zastavený a skontrolovaný pracovníkom SBS služby, či nemá nejaký tovar, kde bolo zistené, že pod oblečením sa nachádza vyššie uvedený tovar, čím obžalovaný spôsobil poškodenie spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s., Bratislava celkovú škodu vo výške -15,38,- €, pričom obžalovaný sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý blokovou pokutou udelenou Obvodným oddelením Policajného zboru v Partizánskom dňa 08.01.2020, právoplatnou dňa 08.01.2020 vo výške -30,- €, číslo bloku 13077716, ktorá mu bola uložená za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spáchaný formou drobnej krádeže.

Za to bol odsúdený nasledovne:

Podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona účinného od 01.08.2019 s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný proti výroku o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu, v ktorom podrobnejšie namietal aj s uvádzanou judikatúrou skutočnosť, že súd prvého stupňa mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona po tom, čo bolo prijaté jeho vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku. Ďalej poukázal tiež na to, že mu prvostupňový súd mal priznať aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. c), písm. g) a písm. h) Tr. zákona, keďže žije ako bezdomovec, jeho prístreším bol most vedúci cez rieku Nitra, ktorý spája obec Brodzany s mestom Partizánske a zo znaleckého posudku vyplynulo, že jeho osobnosť v detskom veku bola psychosociálne deprívovaná, mentálne deficientná, na úrovni subnormy až miernej duševnej zaostalosti a vyvíjajúca sa v ústavnom prostredí. Ďalej poukázal na to, že je do budúcnosti motivovaný viesť riadny život, pretože starí rodičia mu sľúbili, že ho ubytujú po prepustení na slobodu a túto šancu si váži a nechce ju premárniť. Poukázal tiež na svojich šesť doterajších odsúdení a drobné priestupky, keď sa trestnej činnosti nedopúšťa od roku 2014, čo súd prvého stupňa mal tiež zohľadniť. Je presvedčený o významne znížených ovládacích a rozpoznávacích schopnostiach v inkriminovanom čase aj napriek existencii odlišných záverov znalca a tiež na okolnosti prípadu, keď odcudzil iba dve fľašky alkoholu s ich nízkou hodnotou - 15,38 €. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil a aby mu sám na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu poukázal na správny a zákonný napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Ustanovený obhajca obžalovaného právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na písomné odôvodnenie ich odvolania a dodal, že navrhuje, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výrokoch o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu s prihliadnutím na čas, kedy odvolací súd rozhoduje, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere s prihliadnutím na čas do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu.

Obžalovaný právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že ľutuje toho, čoho sa dopustil a sľúbil, že už nebude páchať trestnú činnosť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 16. júna 2020 na podklade podaného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas a ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 15. mája 2020, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného je dôvodné. Pritom prihliadol i na chyby, ktoré neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania v posudzovanom prípade výlučne iba z dôvodu uvedeného v § 371 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku (zásadné porušenie práva na obhajobu) a dospel tak k záveru, že prvostupňový okresný súd nepostupoval celkom správne, keď obžalovanému neuložil ešte miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody, než aký mu uložil v napadnutom rozsudku, pretože pri jeho ukladaní pochybil pri identifikácii poľahčujúcich okolností, ktorá chyba má relevantný (v prospech obvineného) vplyv na rozhodovanie pri ukladaní trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona.

Predovšetkým krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci žalovaného skutku, okresný súd právoplatným uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní jeho viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a po právnej stránke bol tento skutok, ktorý spáchal obžalovaný, posúdený ako trestný čin prečinu podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona (účinného od 01.08.2019) a krajský súd v dôsledku takéhoto procesného stavu preto ani nemohol preskúmať v odvolacom konaní napadnutý rozsudok okresného súdu v tejto časti, t. j. pokiaľ ide o vinu, ako aj právne posúdenie žalovaného skutku.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Okresný súd sa týmito ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú aj na rozhodovanie o súvisiacich výrokoch s vinou (výrok o trestnoprávných sankciách), aj so zreteľom na zachovanie kontradiktórneho spôsobu vykonania dokazovania i v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, pri ukladaní trestu odňatia slobody a určení spôsobu jeho výkonu, dôsledne neriadil, keď obžalovanému vymeral nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov. Pri rozhodovaní pochybil, keď obžalovanému nepriznal navyše poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona v súlade s už ustálenou súdnou praxou i judikatúrou tak, ako správne argumentoval obžalovaný prostredníctvom obhajcu v rámci odvolacích námietok. Obžalovaný, okrem toho, že spáchanie žalovaného skutku prakticky od samého počiatku trestného stíhania uveriteľne úprimne ľutoval, aj podľa názoru krajského súdu svojim sebareflexívnym postojom k spáchanej trestnej činnosti na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, čo správne viedlo na druhej strane k priznaniu poľahčujúcej okolnosti už súdom prvého stupňa, urobil presvedčivé vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, čo súd prvého stupňa po splnení súvisiacich procesných podmienok takéto vyhlásenie prijal podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku a vykonal ďalej už len nevyhnutné dokazovanie so súvisiacimi výrokmami o trestnoprávných sankciách, obžalovaný tým výrazne napomohol predovšetkým prokurátorovi, ako nositeľovi dôkazného bremena v trestnom konaní a súčasne tým prispel nielen k hospodárnosti celého trestného konania, ale prakticky aj k nepochybnej stabilite ohľadom výroku o vine a právnom posúdení žalovaného skutku. Tým, že súd prvého stupňa obžalovanému nepriznal v neprospech obžalovaného túto poľahčujúcu okolnosť, ktorá má za následok to, že u obžalovaného sú potom prevažujúce poľahčujúce okolnosti s vplyvom na zníženie hornej hranice trestnej sadzby o 1/3, t. j. o osem mesiacov, čím mal tak byť obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody potom v takto upravenej zákonnej sadzbe od 0 do 16 mesiacov, bolo potrebné so zreteľom na ustanovenie § 34 odsek 1 a najmä odseku 4 Tr. zákona prehodnotiť výmeru uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody súdom prvého stupňa, a to aj so zreteľom na niektoré odvolacie námietky, predovšetkým pokiaľ ide o možnosti pozitívnej nápravy obžalovaného smerom do budúcnosti, s poukazom na možnosť podpory jeho rodiny (starí rodičia) a ňou ponúkaného sociálneho zázemia u nej. Na druhej strane však súd prvého stupňa správne obžalovanému uložil trest odňatia slobody spojený iba s jeho bezprostredným výkonom, pretože jeho doterajší negatívny spôsob vedenia jeho života odôvodňoval uloženie iba takéhoto trestu. V tomto smere je jediným správnym záverom odmietnutie jeho odvolacích námietok vo vzťahu k ním uvádzaným ďalším poľahčujúcim okolnostiam, ktorých sa obžalovaný domáhal priznať, čo nemožno akceptovať vzhľadom na jeho osobou a jeho doterajší výrazne negatívny spôsob vedenia svojho života a nemožno akceptovať ani ním bagatelizovanie skutkových okolností spočívajúcich v tom, že v posudzovanom prípade ide iba o drobnú krádež, pretože odcudzil iba alkohol v bezvýznamnej hodnote. Práve skutočnosť, že obžalovaný odcudzil alkohol, na ktorom požívaní je závislý, čo preukazujú aj závery príslušného znaleckého skúmania a táto skutočnosť bola prakticky primárnym motívom protiprávneho a trestného konania obžalovaného, vedie k záveru, že túto nemožno pokladať za skutočnosť, ktorá má svedčiť v jeho prospech. V tejto súvislosti bolo preto správne a zákonné, keď obžalovanému súd prvého stupňa uložil tiež predmetné ochranné opatrenie, ktoré predstavuje významnú podporu na dosiahnutie očakávaného účelu trestu u obžalovaného. Nie je možné sa stotožniť ani s odvolacou námietkou obžalovaného spočívajúcou v tom, že žalovaný skutok spáchal v ťažkej opitosti, čo podľa jeho názoru svedčí o tom, že v inkriminovanom čase boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti významne oslabené, čo ale odporuje záverom príslušného znaleckého skúmania o forenzne nevýznamnom znížení ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného v inkriminovanom čase a je potrebné poukázať

aj na to, že obžalovaný, ktorý často požíva alkoholické nápoje, sa do stavu opitosti priviedol iba sám, z vlastnej vôle, s vedomím aké účinky má na neho vplyv alkoholu. Na druhej strane však vzhľadom na uvedené všetky dôvody, predovšetkým so zreteľom na pochybenie prvostupňového súdu pri nepriznaní ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, bolo opodstatnené obžalovanému zmierniť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody súdom prvého stupňa. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, v tejto otázke už prvostupňový súd postupoval správne a zákonne podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, keď obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do prísnejšieho ústavu, t. j. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol obžalovaný pred spáchaním žalovaného skutku v posledných desiatich vo výkone trestu odňatia slobody a súčasne i podľa názoru krajského súdu iné, či už miernejšie alebo prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona nebolo nevyhnutné.

Vzhľadom na uvedené dôvody potom krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Tr. poriadku, na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaným, zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a následne sám, na podklade správne a zákonne vykonaných dôkazov, v dostatočnom rozsahu rozhodol podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku o uložení trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd pre úplnosť pripomína, že týmto rozsudkom nie je v napadnutom rozsudku okresného súdu dotknutý výrok o uloženom ochrannom opatrení obžalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.